

Tu ești somnul

Ana Blandiana

Întotdeauna toți m-au iubit,
Cei ce mă urau m-au iubit cel mai tare.
Am trecut printre oameni
Mereu acoperită de dragoste,
Cum trec prin iarnă
Acoperită mereu de ninsoare.
Legea talionului e fără milă.
Iubirea cere iubire
Cum sângele cere sânge,
Când ninge
Și lascive, amenințătoare,
Funii lungi de argint
Scămoșat mă încing,
Ninsoarea îmi cere și mie să ning.
Dar eu trec prin zăpadă dormind,
Tu ești semnul din care
Nu vreau să mai ies,
Rar câte-o privire mai mare
Distrată, uitucă visez,
Neaua moale îngheață pe mine,
Mă strânge,
Mi-e cald în somn și bine
Și știu că o să mor,
Aș fi iertată
Dacă m-aș trezi din tine,
Dar nu-mi doresc decât,
De sub pleoapele închise izvorât,
Fâlfâitul acesta ușor.
Trec dincolo cuprinsă de zăpadă,
Spre inima celui din urmă labirint,
Unde m-așteaptă-o dreaptă judecată
Care-o să mă găsească vinovată
Poate
Și-o să mă pedepsească pentru toate
Iubirile pe care le-am netrăit dormind.